

דבר הנמר

הרהורים על 30 שנה

קהילת ה-IT בישראל. נמשיך להוות מרכז, לדווח, להפיץ מידע, ונעמיק את פעילות המועדונים במודל של Birds of a feather flock together, ונפרוץ עם המודל לעולם הרחב. יש לא מעט ארצות שאין להם קבוצה כמונו, המפעילה את כל הקהילה. יש ביקוש והיו אלינו פניות.

מתחרים? בכל נקודת זמן יש לך מתחרים. במהלך היובל הם התחלפו. בדרך כלל נעלמו בתוך שנים אחדות. אחרים נכנסו במקומם. בתקופות שפל, אתה נותר כמעט לבד. בגאות נכנסים כל מיני מחפשי "מכות". היי-טק נשמע יוקרתי. בין בועה לבועה הם מתחלפים. אנו נשארנו 30 שנה - נישאר עוד יובל.

שותפים. השותף הכי טוב היא אשתי. אנו נופלים בבוקר מאותה מיטה ועולים עליה בלילה. בין לבין אנו מחלקים את העבודה בינינו לפי התמחות. הקוסמת שרת הפנים: כספים, הפקות, עובדים וארגון. הנמר שר החוק, מערכת שיווק ויזמות. זה עובד נפלא, ואשתי היא השותפה הכי טובה שהייתה לי, ושתייה לי. עכשיו שנינו נהנים יחד עם בתנו, דנה, הגדולה מכולם.

חזון. החזון בראשיתו היה להוציא לאור שבועון בעברית על המתרחש בישראל. רבים התפלאו: "לשם מה? הרי אנו מנויים על מגזינים מארה"ב". התברר שהם אמנם מקבלים את הגיליונות, כל שבוע או חודש, אך רוב העותקים על שולחנם עדיין במעטפה, כלומר טרם נקראו, ומי יודע מתי ואם בכלל ייפתחו. וחוק מזה, אף עיתון בארה"ב לא כותב מילה על הנעשה בישראל. מאז כולם מסכימים שהצורך הוא אמיתי, והם צורכים את המדיה שלנו. אגב, InformationWeek היה השבועון הענפי היחיד בישראל, בכל ענף שהוא. יש ירחונים ותקופונים - לא היה מגזין שבועי. משנת 2009 "נשברנו" ועברנו לירחון. החדשות מתעדכנות מיידית באתר ויומית בדיילי-מיילי. החזון המתגשם מול עיני הקהילה כולה הוא כעת חזון קהילת ה-IT הגדולה. תודה לכל המנמ"רים, המנכ"לים, המנהלים והמקצוענים המצטרפים לקהילת אנשים ומחשבים מדי יום. לשירותכם.

התמדה. ראשי התיבות של נמ"ר הם: נמרץ, מתמיד, רעיונר. הכי קשה להיות מתמיד. הכי קל לוותר לעצמך, להרים ידיים ולהיעלם. התמדנו ונמשיך. מובן שללא הנמרצות לא

מה שאתה עושה עם מה שאתה אוהב. אז אני אוהב את מה שאני עושה.

חברים. המון. מעט. המון מכרים. הרבה חברים. יש גם חברים אמיתיים. ב-30 שנה, כשאתה במרכז הזירה ומדווח עליה, אתה מכיר הרבה אנשים. כל יום אנשים נוספים. עוד יותר אנשים מכיילים אותך. אם אזכיר את חברי הנפש, ייעלבו המון. חברות אמת היא הדדית ויודעה לחברים, טובים יותר ופחות.

משפחה. אנשים ומחשבים היא משפחה כבר 30 שנה. אשתי הקוסמת ואני הקמנו את החברה ועובדים בה יחדיו מהיום הראשון. אגב אני יחד כבר 40 שנה. ב-10 שנים האחרונות, גם דנה, בתנו הבכורה, איתנו. עסק משפחתי אמיתי של משפחה מורחבת, הכוללת את העובדים ואת החברים האמיתיים שהולכים איתנו - לא משנה ממת, רק הכוונה שבלב קובעת. תודה למשפחה, שמאפשרת לי להיות מה שאני ולהגשים את עצמי. זה הדדי.

העובדים. נהדרים. צוות לעניין. אני מצדיע להם. רוב העובדים הבכירים, הוותק שלהם אומר "מקום עבודתי, ביתי השני". הקוסמת, 30 שנה; הנמר, 30 שנה; נחמה אלמוג, עורכת לשונית, 30 שנה. מיכל לידני, מעצבת גרפית, 20 שנה. יהודה קונפורטס, עורך ראשי, 19 שנים; נטלי גבאי, סמנכ"לית אירועים, 17 שנים; שולי לואיג'י, רשימות תפוצה 15 שנים; אילן ג'ובלי, סמנכ"ל כספים, 14 שנים; רינת בידני, מעצבת גראפית, 13 שנים; זיוה לויבל, מנהלת לקוחות, 11 שנים; רותי רוז, מזכירת משרד, 11 שנים; דנה פלד, מנהלת אירועי לקוחות, 10 שנים; יוסי הטוני, עורך המגזין, 10 שנים; אזה שקלאר, מנהלת מדיה, 10 שנים; יניב פאר, מנהל המיחשוב, 10 שנים; אתי זך, מעצבת גרפית, 10 שנים; רפאל פוגל, מנהל תוכן ותוכניות מדיה חדשה, 10 שנים; יפית גרינברג, מפיקה ומועדון 100s, 10 שנים; ליבנת ג'אן, מכירת הדרכה, 10 שנים; אור יעקב, עורך האתר ודיילי-מיילי, 7 שנים; חגית קדם, מפיקה בכירה, 7 שנים; דפנה שטיאסני, פורומים, 7 שנים; חנה שובל, הנהח"ש, 7 שנים; יעל מסר, מפיקה בכירה, 6 שנים. בית טוב. רוב העובדים מהעבר שומרים על קשר חם, עד היום. נתן אייכבלט, מנהל הסטודיו 21 שנים (פרש). פניה כתר, סמנכ"לית פרסום 18 שנים (פרשה); חיה שבח, גובה ראשית, 15 שנים (פרשה). בית טוב וחם. כ-45 עובדים היום. תודה, אני שלכם.

העתיד. מה, יש עתיד לעיתונות מודפסת? כן. יש מקום לנייר וגם לאתר. אנו נמשיך בבניית

את אנשים ומחשבים התחלנו יחדיו, **דליה אסיא-פלד**, אשתי הקוסמת, ואני ב-18.11.81. את השיחה העצמית על מחשבות אישיות, כתבתי לראשונה לפני חמש שנים, לגיליון חצי יובל, עכשיו עדכנתי אותה לגיליון שנת ה-30.

תודה לכל הקוראים הנאמנים של המדיה שלנו, למשתתפים בוועידות ובכנסים שהפקנו, לחברי מועדוני הקהילה, לחברות שצועדות איתנו בערוצי הפרסום והשיווק, תודה לכל העובדים, לספקים וכל מי שעבד איתנו בדרך זו או אחרת. תודה לכל החברים. אנו ממשיכים. בתורת הנמר - "את העבודה לא גמרת - טרם תודה אמרת".

תקופה ארוכה? בפרספקטיבה של 30 שנה, כן; ביום-יום, לא. כי כל יום מתמודדים מחדש. ולהיפך: בפרספקטיבה של 30 שנה, לא, כי הזמן חלף כה מהר; ביום-יום, כן, כי כל יום אתה לא מאמין שאתה עדיין מושך בעול.

קשה? כן, אבל לא בלתי אפשרי. לא, כי אתה זורם מיום ליום, מגיליון לגיליון. מאירוע לאירוע. כן, כי אתה רואה, קורא וכותב סביבך על "אקזיזטים" ועל "מכות" ובעיתונות הכלכלית הסיפור הוא תמיד ובעיקר על המיליונרים החדשים בהיי-טק. אז מה אתה עושה כאן? לך על "אקזיזט", תביא אותה ב"מכה". לא, כי אתה נהנה. אתה עובד ומבלה. אם לא היית מבלה, היית מתבלה. בתורת הנמר, הכי קשה לשלב את